

بسم الله الرحمن الرحيم

امت مسلمه نباید بار دیگر طعم فریب دروغین "سوچی" را بچشد

(ترجمه)

خبر

بر اساس خبرهای نشر شده در سایت الجزیره، به تاریخ ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۷م آن سان سوچی رهبر نام نهاد میانمار، در سخنرانی اش در مورد بحران روهینگیا گفت: «من نگران مسلمانان و آنهایی که به کشور بنگله دیش فرار نموده اند، می باشم.» از ماه گذشته بدینسو بیشتر از ۴۱۰۰۰۰ مسلمان روهینگیا از میانمار به بنگله دیش فرار نموده اند که این کار انتقادهای زیادی را در مورد وی در پی داشت. آن سان سوچی در جریان سخنرانی اش گفت: «دولت میانمار در انجام مسؤولیت هایش جدی است و نمی خواهد با عدم پیش برد مسؤولیت هایش داغ ملامتی را به خود کسب کند. در ضمن میانمار از مداخله و بررسی بین الملل نسبت به این موضوع هیچ هراسی هم ندارد. برای نیروهای امنیتی فرمان داده شده است تا دوشادوش هم به عملیات خویش ادامه داده و به منظور جلوگیری از تلفات منطقی و ضررهای افراد بی گناه تابع قوانین باشند.» وی هم چنان علاوه نمود: «دولت میانمار همیشه آماده است که به مسلمانان فراری روهینگیا رسیده گی کرده و آنهایی که برای زنده گی دوباره برگردند کمک نیز نماید.» (منبع: سایت رسمی الجزیره)

تبصره

"آن سان سوچی" رهبر نام نهاد میانمار، سردمدار حقوق بشر و برندهٔ جایزه نوبل که خود را تکه‌دار صلح قلمداد می‌کند، در سخنرانی طولانی‌اش به ممالک جهان از حقیقت نژادستیزی و کشتار بی‌رحمانه‌ی مسلمانان روهینگیا، اصلاً سخن به زبان نیاورد. بعد از هفته‌ها کشتار ظالمانه، سوزانیدن‌ها، تجاوز بالای زنان مسلمان و ویران نمودن تقریباً ۵۰ قریه که منجر به فرار نمودن چهار صد و ده هزار مسلمان روهینگایی به کشور همسایه (بنگله‌دیش) گردید، سخنان خانم سوچی در باره مسلمانان کاملاً مبهم و به جزء از پرده انداختن بر جنایات انجام شده توسط نیروهای امنیتی میانمار چیزی بیش نبود. اگر به این سخنرانی دقیق نظر انداخته شود، متوجه می‌شویم که وی در طول ۳۰ دقیقه از سخنرانی خود اصلاً از منطقهٔ روهینگیا حرفی به زبان نیاورد؛ مگر به جزء از یک بار و آن هم زمانی که از ارتش نجات اراکان (گروهی که مسؤول حملات تروریستی در این کشور است) نام برد.

داکتر مونگ زرنی که یک شخص تبعید شده بودایی و فعال حقوق بشر است، در مصاحبه‌اش در مورد این گروه دهشت افکن گفت: «ارتش برما دلیل اصلی خود را پیدا نموده است تا عملیات پاکسازی امنیتی را به راه بیندازد. بر این اساس مردم و نظامیان روهینگیا با روش خشن و ظالمانه در منطقهٔ سرحدی که از سوی ارتش برما و پولیس امنیتی تعیین شده بود، وارد حملات گردیدند.» ضمناً وی در مورد شروع روند بازگشت دوباره مسلمانان روهینگیا، رسیده‌گی و کمک به امورات آن‌ها، علاوه نمود: «آن سان سوچی فقط می‌خواهد، فشارهای جامعه ملل را به عقب براند و بالای وعده‌یی که نموده است صادق نیست؛ زیرا در این روند از مسلمانان خواسته خواهند شد تا همهٔ آن‌ها دارای تذکره باشند؛ در حالی که ۹۹ درصد مسلمانان روهینگیا فاقد تذکره بوده و کارت‌های شناسایی قبلی آن‌ها نیز غیر قابل اعتبار اعلام گردیده است.»

آیا فکر می‌کنید که تنها آن سان سوچی در قبال کشتار بی‌رحمانه‌ی مسلمانان روهینگیا ملامت است؟ آیا رهبران مسلمان و غیرمسلمان جهان که موقف بی‌طرفانه را اختیار نموده‌اند، مسؤول این همه جنایات ظالمانه علیه بشریت نیستند؟ آیا رسانه‌های جهانی و سازمان ملل که داد از حقوق بشر و آزادی‌ها می‌زنند، در مقابل این همه قتل عام جاری در میانمار هیچ مسؤولیت ندارند؟ اگر چنین است، پس وظیفه اصلی آن‌ها چیست؟ رهبران جهانی بعد از حمله شارلی ابدو چی کردند؟ چی عکس‌العمل در قبال آن از خود نشان دادند؟ تنها در جریان حمله شارلی ابدو در پاریس ۱۲ تن کشته شده و سپس مردم جهان شاهد جمع شدن رهبران جهانی در فرانسه بودند که ضمن محکوم کردن این حمله، سوگند یاد نمودند تا علیه تروریسم و هم‌چنین حملات وحشیانه‌ی این چینی مبارزه نمایند.

امریکا در سال ۲۰۰۳م به بهانه‌ی سلاح‌های کشتار جمعی عراق را اشغال نمود، در حالی که اقتصاد این کشور خود در آن زمان در حال تزلزل قرار داشت. در آن وقت بیشتر از ۵ صد هزار طفل بی‌گناه در نتیجه یک دهه‌ی طولانی تحریم اقتصادی که توسط شورای امنیت بر این کشور وضع شده بود، جان‌های شیرین خویش را از دست داده بودند. اما بر عکس کشور میانمار مسلمانان روهینگیا را

بی‌رحمانه به قتل می‌رساند، شکنجه می‌کند و ده‌ها سال می‌شود که آن‌ها را از حقوق اولیه و اساسی شان محروم نموده است؛ ولی شورای امنیت حتی اقدام به پیشنهاد وضع تحریم علیه دولت میانمار را ننموده است.

با موجودیت هزاران شواهد آشکار از قتل، شکنجه، تجاوز وحشیانه و بی‌جا ساختن صدها و هزارها مسلمان روهینگایی، نه رهبران شرق و غرب و نه رهبران جهان این اعمال وحشیانه و ظالمانه میانمار را که علیه بشریت و انسانیت است محکوم و نه وعده پناه دادن مسلمانان و مبارزه علیه رژیم جنایتکار میانمار را می‌دهند. حتی رسانه‌های جهانی که گویا سوگند نذر و پخش حقایق جهان را بدون تبعیض خورده‌اند، بعد از کشته شدن هزاران مرد، زن و اطفال مسلمان روهینگایی توسط بودایی‌های تروریست، هیچ ادعایی نکردند که دین بودایی دین دهشت افگنی بوده و بودایی‌ها برای همه انسانیت یک تهدید است، گویی که گوش همه رسانه‌ها کر گردیده است و چیزی را نه می‌شنوند و نه می‌بینند.

متأسفانه حاکمان بی‌همت مسلمان، همواره چشم امید خویش را به سازمان ملل دوخته و خواستار حل مشکل‌شان از این سازمان نام نهاد هستند، در حالی که این سازمان جزء خیانت چیزی دیگری در حق امت مسلمه انجام نداده است. علاوه بر آن حاکمان خاین مسلمان، در مقابل احکام الله سبحانه و تعالی، رژیم‌های امریکا، انگلیس، روسیه، دولت یهود، چین و هندوستان را الگو گرفته و با آغوش باز دروازه‌ی دوستی را به روی آن‌ها گشوده‌اند. از این‌رو امت مسلمه نباید فریب ریزاندن اشک تمساح حاکمان مسلمان را برای مردم روهینگیا بخورد. آن‌ها نباید از سخن‌های بدون عمل حاکمان غربی امید داشته باشند و نه با گریه‌های ظاهری سازمان‌های جاسوسی‌شان اغوا گردند. علاوه بر آن امت مسلمه نباید دروغ‌های خانم سوچی را مبنی بر تشکیل کمیسیون تحقیق ملی باور کنند تا این کمیسیون به جنایاتی که توسط نیروهای امنیتی‌اش صورت گرفته است، رسیده‌گی کرده و عاملین این جنایات را مجازات کند. امت مسلمه باید تنها به وعده الله سبحانه و تعالی اعتماد کنند که می‌فرماید:

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾

[طلاق: ۲]

ترجمه: هر کس هم از الله بترسد و پرهیزگاری کند، الله راه نجات (از هر تنگنایی) را برای او فراهم می‌سازد.

انشاءالله روزی فراخواهد رسید که این امت خلافت راشده ثانی را تأسیس کرده و این دولت مقتدر و نجیب، ارتش قدرت‌مندش را در هر گوشه و کنار دنیا برای نجات مردان، زنان و اطفال همه جهان بدون در نظر داشت نژادش، ارسال خواهد کرد و مسلمانان میانمار، سوریه، عراق، آیغور، فلسطین و کشمیر را از دست کفار ظالم و متحدانش آزاد خواهد کرد.

نویسنده: فهیمده بنت ودود

نوشته شده برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۵ محرم ۱۴۳۹ هـ.ق

۲۵ سپتمبر ۲۰۱۷ م